

Conclusies van verzoeker

- artikel 12 van bijlage XIII bij het Statuut niet van toepassing te verklaren in de zin van artikel 241 EG;
- het besluit waarbij het tot aanstelling bevoegd gezag (TABG) de klacht die verzoeker tegen het besluit van 17 maart 2005, nr. 000617, had ingediend stilzwijgend heeft afgewezen, nietig te verklaren;
- voormeld besluit nietig te verklaren voorzover het TABG verzoeker daarin heeft ingedeeld in de rang A*6, eerste salaristrap, in plaats van de rang A*8, eerste salaristrap;
- de Commissie te gelasten om het betwiste onderdeel van voormeld besluit te vervangen door een onderdeel waarin verzoeker met terugwerkende kracht in de rang A*8, eerste salaristrap, wordt ingedeeld;
- de Commissie te veroordelen tot betaling aan verzoeker van alle bedragen die hij wegens de onwettigheid van het bestreden besluit niet heeft ontvangen, vermeerderd met interesten;
- verweerster te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker, die op de reservelijst van vergelijkend onderzoek EUR/A/155/2000 voor de rangen A6 en A7 was geplaatst, is na de inwerkingtreding van het nieuwe Statuut door de Commissie ingedeeld in de rang A*6.

In zijn beroep stelt hij hoofdzakelijk dat het besluit waarbij hij is ingedeeld, in strijd is met artikel 31 van het Statuut.

Dit besluit is in elk geval onwettig, voorzover de rechtsgrondslag ervan, dat wil zeggen artikel 12 van bijlage XIII bij het Statuut, onwettig is wegens schending van de volgende beginselen: rechtszekerheid, bescherming van gewettigd vertrouwen, non-discriminatie, gelijke behandeling, behoorlijk bestuur. Subsidiair stelt verzoeker dat de bescherming van het gewettigd vertrouwen weliswaar niet altijd absoluut is, maar dat elke uitzondering en/of afwijking naar behoren gerechtvaardigd moet worden, een voorwaarde waaraan in casu niet is voldaan.

Beroep ingesteld op 23 januari 2006 — B tegen Commissie

(Zaak F-7/06)

(2006/C 96/55)

(Procestaal: Frans)

Partijen

Verzoekster: B (Brussel, België) (vertegenwoordigers: S. Rodrigues en A. Jaume, advocaten)

Verweerster: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies van verzoekster

- nietig te verklaren het besluit van het tot aanstelling bevoegde gezag (TABG) van 10 oktober 2005 tot afwijzing van de klacht van verzoekster tegen het besluit van het TABG van 26 april 2005 houdende weigering om aan verzoekster de ontheemdingstoelage toe te kennen;
- verweerster te veroordelen om aan verzoekster de ontheemdingstoelage te betalen, vanaf de datum van haar indiensttreding;
- verweerster te veroordelen tot betaling van verdragingsrente;
- verweerster te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster, ambtenaar bij de Commissie, komt op tegen het besluit tot definitieve vaststelling van haar rechten, waarbij verweerster heeft geweigerd om haar de ontheemdingstoelage toe te kennen.

Tot staving van haar beroep voert verzoekster primair schending aan van artikel 4, lid 1, sub a, van bijlage VII bij het Statuut. Zij werpt eveneens een exceptie van onwettigheid op, die erop neerkomt dat toepassing van het onder het eerste streepje van voornoemde bepaling neergelegde nationaliteitsvereiste op ambtenaren die zowel de nationaliteit hebben van de lidstaat van standplaats als die van een andere lidstaat de beginselen van non-discriminatie en gelijke behandeling schendt.

Verzoekster betoogt voorts dat zij in ieder geval voldoet aan het onder het eerste streepje van de betrokken bepaling neergelegde woonplaatsvereiste.

Subsidiair voert verzoekster schending aan van artikel 4, lid 1, sub b, van bijlage VII bij het Statuut, voorzover de bestreden beschikking geen rekening houdt met het feit dat verzoekster zowel voldoet aan het nationaliteitscriterium als aan het in voormelde bepaling genoemde woonplaatscriterium.

Meer subsidiair voert verzoekster schending aan van artikel 4, lid 3, van bijlage VII bij het Statuut, in zoverre dat deze bepaling niet kan worden uitgelegd in die zin dat zij een ambtenaar die een dubbele nationaliteit bezit zou verplichten afstand te doen van de nationaliteit van zijn lidstaat van standplaats om aanspraak te maken op de ontheemdingstoelage.

Beroep ingesteld op 5 januari 2006 — André tegen Commissie

(Zaak F-10/06)

(2006/C 96/56)

(Procestaal: Frans)

Partijen

Verzoeker: Daniel André (Brussel, België) (vertegenwoordiger: M. Jourdan, advocaat)

Verweerster: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies van verzoeker

- nietig te verklaren het besluit van de Commissie van 6 oktober 2005 houdende weigering om aan verzoeker voor een op 12 en 13 januari 2005 voor rekening en in opdracht van het Hof van Justitie verrichte dienst de forfaitaire vergoeding te betalen overeenkomstig artikel 7 van de Overeenkomst betreffende de arbeidsvoorwaarden en de financiële regeling voor de hulpconferentietolken die door de instellingen van de Europese Unie in dienst worden genomen;
- verweerster te veroordelen tot vergoeding van de schade die verzoeker heeft geleden als gevolg van het bezwarend besluit, te weten het bedrag van 241,99 EUR, overeenkomend met de vergoeding die had moeten worden betaald, vermeerderd met de rente vanaf de datum van opeisbaarheid;
- verweerster te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker, hulpconferentietolk, verricht punctuele diensten voor rekening van verschillende tolkdiensten van de gemeenschapsinstellingen. Zijn diensten worden verricht op basis van contracten waarin de dagen en de plaats zijn vastgelegd waarop moet worden getolkt. Deze contracten worden, voor wat betreft het financiële aspect, beheerst door de Overeenkomst betreffende de arbeidsvoorwaarden en de financiële regeling voor de hulpconferentietolken die door de instellingen van de Europese Unie in dienst worden genomen.

Verzoeker komt op tegen het besluit waarbij de Commissie heeft geweigerd hem de in artikel 7 van voormelde Overeenkomst voorziene en in de aan deze Overeenkomst gehechte „uitvoeringsbepalingen” in detail geregelde forfaitaire reiskostenvergoeding te betalen.

In zijn beroep betwist verzoeker de uitlegging van deze bepalingen door verweerster, die het bestaan van inkomstenderving als gevolg van de reis als *conditio sine qua non* voor de betaling van de betrokken vergoeding stelt. Bovendien had de Commissie 12 januari 2005 als eerste dag van indiensttreding van verzoeker moeten beschouwen, ook al had laatstgenoemde reeds op 10 en 11 januari 2005 voor een communautaire instelling gewerkt.

Volgens verzoeker bevat de tekst van de Overeenkomst niet, zelfs niet impliciet, de aanvullende vereisten waaraan volgens verweerster moet zijn voldaan. Daardoor heeft verweerster de draagwijdte van de Overeenkomst ten onrechte gewijzigd.

Ten slotte brengt volgens verzoeker het bestaan van een reeks van contracten met een of meer gemeenschapsinstellingen niet het recht mee om hem de betrokken vergoeding te onthouden.

Beroep ingesteld op 9 februari 2006 — Zuleta de Reales Ansaldo tegen Hof van Justitie

(Zaak F-13/06)

(2006/C 96/57)

(Procestaal: Frans)

Partijen

Verzoekster: Leticia Zuleta de Reales Ansaldo (Luxemburg, Luxemburg) (vertegenwoordiger: G. Vandersanden, advocaat)

Verweerder: Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies van verzoekster

- nietigverklaring van het besluit van 4 mei 2005 van het tot aanstelling bevoegde gezag (TABG) van het Hof van Justitie houdende aanstelling van verzoekster in de rang A*7, salaristrap 2;
- plaatsing van verzoekster in de rang (A*10, salaristrap 2) waarin zij volgens de aankondiging van het vergelijkend onderzoek CJ/LA/25 waarvoor zij geslaagd is, normaal had moeten ingedeeld zijn;
- verzekering van de volledige reconstructie van verzoeksters loopbaan met terugwerkende kracht tot de datum van haar aldus gecorrigeerde rangindeling en salaristrap, met vergoeding van vertragsrente;